

római kori lelet, így 22 db érem, 13 db fibulatöredék és számos más tárgy is előkerült. Az Interstudex visszatemetett szelvényeiben fémkeresős kutatásra nem volt lehetőség, ugyanis ezekben nagy mennyiségű kommunális szemetet deponáltak az elmúlt évtizedekben, amely apró részeinek (pl. söröskupakok, drótdarabok) eltávolítására nem volt lehetőség.

A lelőhelyvédelmi munkák keretében megkezdtük az Interstudex Ny-i szelvényesorának megtisztítását a kommunális szeméttől, valamint kiirtottuk az azokban nőtt bozótot. A felszínen eredetileg betonnal konzervált falmaradványok az évtizedek alatt erősen sérültek, így azokat geotextilllel letakartuk, és a „hányódomb” földjével gépi erővel betemettük a Ny-i szelvényesort.

A terület bejárása során, középső sávjában egy mintegy 5×2 m-es sávban egy olyan sekélyebb (mintegy 0,5 mély), de valószínűleg visszatemetett bolygatási gödört észleltünk, amely a felhalmozott földkupac alapján relatív modern volt. A beásás nem szerepelt a korábbi ásások rajzában, így leginkább valamilyen illegális ásítás gödrének kellett tekintenünk. A bolygatás mértékének felderítésére egy 6×3 m-es, ÉNy–DK-i tájolású kutatóárkot nyitottunk itt. A bolygatás pontos határa nem volt meghatározható, az azonban bizonyos, hogy az csak a területen található legfelső szürkésbarna, humuszos, kötőrmelék, nagy mennyiségű római leletanyagot tartalmazó kevert réteget érintette (SE-1). Ez alatt a mintegy 0,7–0,8 m vastag réteg alatt egy másik, szintén szürkésbarna, kötőrmelék, humuszos, nagyon sok római kerámiatöredéket és állatsontot tartalmazó réteg következett (SE-2). Ez alatt értük el a legfelső megmaradt római szinteket, egy agyagos, vályogtégla darabos, sötétbarna, tömör réteget a szelvény DK-i részén (SE-3), és egy sötétbarna, agyagos, humuszos réteget a szektor DNy-i részén (SE-4). Itt egy apró, ovális, sárgásbarna betöltésű beásás volt belevágva (SE-7/8). Az SE-3 ráfedett egy megmunkálatlan mészkőből készült, ovális, néhol tölcésesen szűkülő kőkonstrukcióra, valószínűleg kútra (SE-5), amelynek felső sötétbarna humuszos betöltéséből (SE-6) sok kerámia és állatsont került elő, egy apró, *Aesculapiust* ábrázoló gemmával együtt. Az SE-3 alatt egy további agyagos, vályogtéglás, planírozott szintet (SE-9) értünk el. Mélyebb rétegeket nem bontottunk ki. A kerámia, elsősorban a sok *terra sigillata* előzetes vizsgálata alapján a szelvényben Severus-kori vagy inkább annál későbbi, Kr. u. 3. századi rétegeket értünk el.

A szakaszosan végzett kutatás során, júliusban lejárt a feltárási engedélyünk. A munka őszi folytatásához új engedélyt kértünk. Jelen jelentésünk a korábbi ásatási engedélyhez tartozik. A várhatóan év végéig tartó kutatás befejezését követően a dokumentációt, mindkét ásatási engedélyre vonatkozóan együtt adjuk le.

2014. november 26. és december 10. között folytattuk a szisztematikus műszeres leletfelderítést. A második ütemben a korábban csak részlegesen vizsgált területek módszeres vizsgálatára került sor. A munka során 33 darab római kori fémtárgyat gyűjtöttünk, helyzetüket geodéziailag pontosan bemérve. Ezek között 10 db érem volt. A tárgyak közül kiemelkedik egy apró, gyöngy berakásos, áttört aranyfülbevaló, a dunai lovasisten ólom fogadalmi táblájának darabja, egy gladiátor ábrázolásos ólom *tessera*, egy állatábrázolásos *emailos* fibula, továbbá egy MAR[TIS] feliratos áttört övdísz.

ZSIDI PAULA – LASSÁNYI GÁBOR

61. Budapest III, Aranyvölgy út 19/a (KÖH 88499)

Rő

Gyenes Gábor régésztechnikus a Budapesti Történeti Múzeum részéről 2014. november 18-án a fenti, 22535/2 hrsz.-ú területen folyó ház építkezésén járt és a következőket észlelte: Az Aranyhegy D felé lejtő oldalába ékelve, négyszögletes alaptestet ástak családi ház építéséhez. A lejtős hegyoldal legmélyebbi pontján, mintegy három m mélységű munkagödör É-i és Ny-i falában természetes rétegsor látszik. (*Az illusztrációt lásd lent!*) Legfelül termett sötétbarna humuszos réteg található, amely folyamatosan lejt a Ny-i, lejtő felőli irányba. Ez alatt mészköves, a hegyoldal természetes közettörmelék rétege található. Az alaptest K-i metszetfalában, a természetes humuszréteg alatt, 0,2–0,4 m mélységben köves, római kori *tegulákat*, kerámiatöredékeket tartalmazó rétegsor látszik, amely a természetes rétegsorral együtt húzódik, lejt Ny-i irányba.

Budapest, III. Aranyvölgy út 19/a.
A lejtős hegyoldal legmélyebbi pontján,
mintegy 3 m mélységű munkagödör
É-i és Ny-i falában természetes rétegsor látszik.

A kitermelt földet a telken belül depózták, és mivel a humuszos felső szintet külön szedték le, az utcafront felé abban is nagy mennyiségű római építési törmelék: *tegula*, kő, vörös festett vakolatdarab és elvett kerámia található. (*Az illusztrációt lásd a 30. oldalon!*)

Másnap a területen tárgyaltunk Harmati Szilárdal, a tulajdonos, Tarkányi Ferenc képviselőjével, és geodéziailag bemértük a rétegsort. Ígéretet kaptunk arra, hogy a kitermelt földdepót fémkeresővel a közeljövőben átnézhettük.

A tapasztalatok alapján az alábbi következtetéseket vonhatjuk le: A fenti telken teraszos elrendezésű római épület húzóhatott, amelynek pontos, Ny-i irányú kiterjedése nem ismert. A rétegsorok K-i és É-i irányban biztos, hogy folytatódhatnak.

LASSÁNYI GÁBOR

Budapest, III. Aranyvölgy út 19/a.
Római építési törmelék a kitermelt földdepóban.

62. Budapest III, Csúcshegy-Harsánylejtő (KÖH 49984)

R, V, LT, Ró, A, Á, Kö

A Katlan Befektetési Zrt. megbízásából, a Budapesti Történeti Múzeum részéről 2014. június 17. és július 18. között folytatott a Harsánylejtő-Kertváros lakópark területén lévő építési telkek feltárását. A 2014. első félévében történő értékesítéseknek megfelelően, idén első ütemben 6 újabb telek kutatását tudtuk elvégezni. A két próba, egy megelőző, és három, telekhatárig terjedő szelvényben (25–30. szelvények) mindösszesen megnyitott 2516 m²-nyi területen dokumentált 138 stratigráfiai egység (SE) 5 régészeti korszak emlékműanyagát tartalmazta.

A legkorábbi időszakra tehetőek a kora vaskori Hallstatt-kultúra horizontális településének leletei, melyek az elmúlt évek kutatási eredményeihez igazodva a terület középső harmadában koncentráltak. Néhány kisebb méretű gödör mellett egy több, nagyobb beásból álló komplexum emelhető ki, melyre kemencével ellátott, dőngölt padlójú műhelyobjektumot ástak rá.

A késő kelta idősakra tehető leletek hasonló területen voltak megfigyelhetők, és elsősorban szűk, mély tárológödörrel képviseltették magukat.

Viszonylag kis mértékű római kori megtelepedés mellett az avarkori jelenlét tűnik számottevőnek. Több, ágasfás szerkezetű tetőzettel rendelkező földbemélyített épület került napvilágra, némelyiknek száját kövel is megerősítették.

A terület magasabb, DNy-i, hegyfelőli részén válik intenzívebbé az Árpád-kori területhasználat. Itt elsősorban kőkemencés, földre mélyített veremházakat, munkagödörrel rendelkező földbevéjt kemencéket, vízlevezető árkokat dokumentáltunk.

Az ásatáson részt vettek: Korom Anita és Papp Adrienn régészek, Oláh Irma és Sarkadi Gergely régésztechnikusok, Kámány Andrea technikus.

Folytattuk a lelőhely kutatását 2014. október 8. és november 7. között. Most, a második ütemben 3 újabb telek (hrsz. 20646/46, 20655/71, 20655/110) kutatását tudtuk elvégezni. Az egy próba, egy megelőző, és egy, telekhatárig terjedő szelvényben (30–32. szelvények) mindösszesen megnyitott 1171 m²-nyi területen dokumentált 75 stratigráfiai egység 4 régészeti korszak emlékműanyagát tartalmazta.

A Solymárvölgyi úthoz legközelebb eső telken (hrsz. 20646/46) 242 m² területen végzett megelőző feltáráson többek között egy szuperpozíciót mutató középső rézkori gödörkomplexum és egy – a korábbi évek ásatásaiból ismert – római kori árokrendszer újabb szakasza került feltárásra.

A legmagasabban fekvő telken (hrsz. 20655/110) 217 m²-en megnyitott felületen vizont minimális régészeti intenzitást tapasztaltunk. Két, kevés középkori kerámiatöredéket tartalmazó beásás került dokumentálásra a telek D-i, hegy felőli szélén.

A legsűrűbb régészeti jelenlétet a 2014 nyarán végzett feltárás tőszomszédságában (hrsz. 20655/71), az Árpád-kori telep központi részén tapasztaltuk. A mélyítést itt két fázisban végeztük tekintettel arra, hogy a jelenségek – a korábbi megfigyelésekkel összhangban – több szintben jelentkeztek.

Első lépcsőben a régészeti jelenségek legfelső jelentkezési szintjén, 60–70 cm mélységben humuszoltuk le a telek teljes területét, 712 m²-en. A fokozatosan fakósárgává váló rétegben középkori tüzelőgödörket, kemencés veremházakat, kisebb árokrendszereket és egy vaskori tárolóvermet dokumentáltunk. A telek K-i falánál egy, feltehetően a 2014 nyarán feltárt kőfallal összefüggésben lévő, annál jóval hosszabb szakaszon megfogott, egy vonalban elhelyezkedő köves omladék került kibontásra.

Ezt követően már csak a leendő épület területén (84m²) volt lehetőség kézi erővel történő további, 40–50 cm-es mélyítésre, ahol további intenzív középkori települési szintet (kőalapozású tűzhelyek, veremházak, egyikük többszörösen megújított platinával rendelkező kemencével, lejtőirányú, megújított árokrendszer) dokumentáltunk.

Egy Ény–DK-i futású, kétrétegű, apróköves alapanyagú utat(?) is sikerült dokumentálni öt keresztirányú kutatóárokban, mely a kőfalnál korábban létesült.

Az ásatáson részt vett Kámány Andrea technikus.

SZILAS GÁBOR

63. Budapest VII, Rákóczi út-Kazinczy u.-Király u.- Károly Krt. (Madách tér) (KÖH 66172)

I

A Parkfenntartó Kft. 2014. április 4-én parkosítási munkákat kezdett a VII. kerület Madách téren. A kivitelezésnek része volt két 3×5 m alapterületű, 2,8 m mélységű víztároló medence